

[Statsministeren]

virkeligheden har en rente, der slet ikke er den, jeg havde nær sagt »ågerkarlrente«, nogle af landbrugets egne virksomheder låner ud til landbruget til. Tværtimod har vi sørget for ved hjælp af den danske statskasse og på anden måde igennem garantier, at renten for en meget stor del, måske op imod halvdelen af alt, hvad der er af lånekapital i landbruget, ligger på 11,5 pct. eller måske 14 pct. eller et sted derimellem, altså langt under den almindelige rente. Det er udtryk for, at vi forsøger at medvirke til, at den store gæld, landbruget efterhånden har fået, for en del af disse låns vedkommende byttes til lån til en betydelig lavere rente og på bedre vilkår.

Når man taler om omkostningerne for erhvervslivet, så bliver man nødt til at huske, at igennem den økonomiske politik, men også igennem de forsøg på indkomstpolitik, vi har gjort, herunder de henstillinger, vi har rettet til bl.a. arbejdsmarkedet, og den, skal vi sige evne, arbejdsmarkedet har haft til også at vise ansvarlighed, har lønudviklingen i Danmark ligget på et niveau, der ligger under praktisk talt alle andre landes. Når Danmark ligger på 8,7 pct., så ligger Norge på 14, Sverige på næsten 13, England på 11,6, Frankrig på 15 under præsident Giscard, Belgien på 10, USA på 10 pct. osv. Med andre ord: Danmarks omkostningsudvikling på dette område er mere beskedne end en lang række andre landes. Jeg indrømmer, at Tyskland ligger noget under os.

Jeg kunne også tale om prisudviklingen. Vi synes stadig væk, at prisudviklingen er for stærk i Danmark. Vi er jo så pokkers bundet af den kendsgerning, at alt det, vi importerer, stiger kolossalt stærkt, mens det, vi selv producerer og selv eksporterer, ikke stiger nær så stærkt. Alligevel er prisniveauet i Danmark – nu siger jeg »kun« – steget med 10,7 pct., og sammenligner man med en lang række andre lande, ser man, at f.eks. Sverige, Norge, Italien, Frankrig, England og USA ligger imellem 11,2 og helt op til 20 pct.

Altså det skal med. Derfor er »vores besværlige økonomiske situation« helt sikkert besværlig og fyldt med problemer, og det er nødvendigt igen og igen at være ansvarsbevidst i den økonomiske politik. Relativt er situationen i hvert fald ikke helt så slem, som man vil gøre den til, og i hvert fald må man sige, at det måske er en fælles nedtur, som

hele vor del af verden er ude i. Det er det, vi skal søge at afværge og mildne så konstruktivt som muligt igennem den samlede økonomiske politik. Vi skal gøre det på en måde, så der er ro i samfundet, således at der ikke kommer voldsomme modsætninger i samfundet, således at f.eks. arbejdsmarkedet, hvor der jo godt kan være tilløb til det, alligevel holdes nogenlunde i ro. Det er det, som er lykkedes under den socialdemokratiske regering i samarbejde med forskellige partier.

Jeg skal også sige noget om begrebet udgiftsreform. Det skal kun være dette, at det jo lyder meget, meget smukt og flot, når hr. Christophersen og partiet venstre taler om en udgiftsreform. Hr. Bertel Haarder taler om, at det, det drejer sig om, slet ikke er noget med sociale nedskæringer, det er slet ikke noget med at spare, det er noget med at overføre milliardbeløb fra det offentlige til det private erhvervsliv. Jeg forstår godt tankegangen, og jeg kan et langt stykke ad vejen i og for sig være enig i, at det kan være nødvendigt og hensigtsmæssigt. Vi har jo også gjort nogle forsøg i denne retning med erhvervsfremmepolitik. Men at fremstille det, som om det ikke er voldsomme nedskæringer og besparelser, der ville blive konsekvensen af en såkaldt enkel, simpel overførelse af milliarder af kroner, det er simpelt hen en forkert måde at fremstille tingene på. Den passer ikke til sandheden.

Sådanne nedskæringer ville naturligvis betyde endnu mindre forbrug, endnu større nedgang i reallønnen. Det vil sige, at de virksomheder, det erhvervsliv, der tales om, ville miste noget af den hjemmemarkedsomsætning, som er forudsætningen for, at man også kan producere til eksport. Derfor er disse tings sammenhæng uhyre vigtig at understrege. I modsætning til det lidt glansbilledagtige billede, man giver os, ville det betyde endnu flere fallitter i en situation, hvor vi har tilstrækkeligt med risiko og farlig tendens i den retning.

Hr. Christophersen gjorde nogle bemærkninger om Middelhavets valg til præsident i Frankrig. Om det har jeg kun at sige, at det er ikke rimeligt sådan over hals og hoved at tegne et billede af et Europa, der, på grund af at man har fået en ny præsident i Frankrig, udsættes for en vældig stor risiko. Jeg tror nok, hr. Christophersen nu maler fanden på væggen.